

ἐνθ' ὅλος ὁ θίασος ψάλλει τὸ νέον θούριον «Στὸ γυρισμό σου».

Εἰς τὸ «Πανόραμα» ἐπαίχθη νέα ἐπίκαιρος ἐπιθεώρησις, ὁ «Ἀητὸς» τοῦ κ. Δραγάτση. Αἱ σκηναὶ τοῦ Βενιζελικοῦ ὑπουργείου, τοῦ Παλαίου Καθεστώτος, τῶν χρυσῶν ψηφοδελτίων, τῶν Καλάνδων καὶ τὸ φινάλε τῆς β' πράξεως πολὺ ἐπιτυχῆ. Τὰ τετράστιχα ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως προκαλοῦν θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ. Αἱ κ. κ. Φλερὺ καὶ Μπονέλλι πρωταγωνιστοῦν. Ὡς καστανάδες ὁ Πρινέας καὶ ὁ Βατίστας χαρακτηριστικοί.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀφίχθεις ἐκ Μιλάνου ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Ριγολέττον ὁ βαρύτονος κ. Ἡλ. Οἰκονομίδης, ὅστις καὶ πάλιν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Μιλάνον πρὸς τελειοποίησιν. Καταφανὴς ἡ ὠφέλεια τῆς ἀπὸ ἔτους ἐν Ἰταλίᾳ διαμονῆς του. Ἡ φωνὴ του ἀπέκτισε πλάτος καὶ γλυκύτητα.

— Διὰ πρώτην φοράν ἐπαίξεν ἐπὶ σκηνῆς ἡ πρὸ διετίας ἐν συναυλίᾳ ἐμφανισθεῖσα δεσπ. Φωτεινὴ Σκαρμαγκᾶ. Ὑπεδύθη τὴν Ἑλεονώραν εἰς τὴν «Φαβορίταν» μὲ πολὺ θάρρος, μὲ φωνὴν τεχνικὴν καὶ ἐκφραστικὴν, ἥτις ὑπόσχεται πολλὰ διὰ τὸ θέατρον. Ὑπελήφθη εἰς ἡθοποιίαν, ἰδίως μονότονοι ἦσαν αἱ κινήσεις τῶν χειρῶν. Ἐψάλλε Γαλλιστί, οἱ ἄλλοι

Ἑλληνιστὶ καὶ ὁ βαρύτονος Ἰταλιστί...

— Εἰς τὸ «Ἐτουάλ» ἐδόθη ἡ Γαλλοελληνικὴ ἐπιθεώρησις «Αἱ Ἀθήναι διασκεδάζουν», τῶν Μπουτὲ καὶ Φαιδρού.

— Ἡ ἐμφάνισις τοῦ κ. Πασχαλίδου ὡς Μεφιστοφελούς εἰς τὴν «Φάουστ» ἐχαιρετίσθη συμπαθῶς. Ἐπέδειξε σπάνιον μέταλλον φωνῆς, ἀκρίθειαν καὶ ὥρατον παράστημα.

— Ἀπέθανε ὁ δραματικὸς ἡθοποιὸς Εὐάγγελος Δελενάρδος, τῆς γνωστῆς θεατρικῆς οἰκογενείας. Εἶχε διακριθῇ εἰς τὸ «Στοιχεῖό τοῦ πύργου».

— Ἐν ἐκτάκτῳ παραστάσει ὁ βαρύτονος κ. Εἰρέλης καὶ ἡ ὑψίφωνος δ. Α. Κωνσταντίνου συμπράξει τῶν ὑψίφωνων κ. κ. Βολάνη, Θεοφανοπούλου καὶ τοῦ κ. Βλαχοπούλου, ἐπαίξαν τὴν ἀ' πρᾶξιν τοῦ Ριγολέττου, τὴν β' τοῦ «Στοιχειωμένου καραβιοῦ» τοῦ Βάγνερ διὰ πρώτην φοράν παιζομένην παρ' ἡμῖν καὶ τὸ μονόπρακτον, παιχθὲν καὶ πέρυσι κωμειδύλλιον «Μαέστρος» τοῦ Πάερ.

— Ἡ δ. Κοτοπούλη φεύγει διὰ τὴν Ἰταλίαν, ὅπου θὰ παίξῃ τὴν «Σκιάν» τοῦ Νικαντέμι καὶ τὴν «Ηλέκτραν» μετὰ τοῦ ζεύγους Μυράτ καὶ τῆς κ. Λούη.

— Ὁ θίασος Ἐνκελ παίζει εἰς Σῦρον, ὁ τοῦ κ. Παλαιολόγου εἰς Μιτυλήνην καὶ τῆς κ. Χαντζᾶ εἰς Καλάμας.

Η ΞΕΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Νέα θεατρικὰ ἔργα παραστάθησαν.

Ἐν Παρίσι: «Σπασμένες φτεροῦγες» τοῦ Π. Βόλφ, εἰς τὸ Βωδερίλ, δυνάττον ἔργον. — Εἰς τὴν Comedie Francaise ἐδόθη τὸ ἔργον τοῦ Μπουρζὲ «Ὑποψία». — Θέατρον Antoine: Blanche Morte κωμωδία τοῦ Arquilliere. — «Ἡ αἰχμάλωτος» δράμα τοῦ Καρόλου Μερé. — Εἰς τὸ θέατρον «Ἀναγέννησις» «Ἡ δέσποινα τῆς Ἐφέσου» τοῦ Ἰακώδου Ρισπέν, κωμωδία μὲ ὑπόκρουσιν μελοποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Τιάρ Ρισπέν καὶ μὲ πρωταγωνιστριαν τὴν σύζυγον τοῦ συγγραφέως. Ἐλήφθη ἡ ὑπέθεσις ἀπὸ τὸν χαρίεντα μῦθον τοῦ Πετρωνίου, ἐξ οὗ ἐνεπνεύσθη ὁ Λαφονταίν. Ἐτόνισεν ὁ συγγραφεὺς τὴν φιλοσοφικὴν ἐννοιαν τῆς παραβολῆς καὶ εὗρνε τὸ ἡθικὸν πλαίσιον τοῦ θέματος, τὸ ὅποιον εἶνε ὅτι οἱ νεκροὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὰ δάκρυα τῶν ζώντων, ὁ θάνατος εἶνε μία μεταμόρφωσις, ἡ ζωὴ ἀναγεννᾶται, ἃς ἀγαπῶμεν λοιπίν. — Εἰς τὸ Palais Royal «Le chasseur de Chez Maxim» κωμωδία τοῦ Κενσὸν καὶ Μιράντ. — Εἰς τὸ θέατρον Michel ἐδόθη τὸ «Pas de quatre» κωμωδία τῶν Peter καὶ Soulié. — Εἰς τὸ θέατρον Vieux Colombier πεντάπρακτον δράμα «Cromedeysre-Veil» τοῦ Ἰουλ. Ρομαίν, ἔμμετρον, κατὰ μετὰ τοῦ ποιήματος διαλογικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ προδότηματος. — Εἰς τὸ θέατρον Μαρινὺ ἡ «Traversée» τοῦ

Καπὺς ἀπέτυχε. — «Δανιήλ» δράμα τοῦ Βερνέγ, εἰς τὸ ὅποιον τὸν κυριώτερον ρόλον ὑποδύεται μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας ἡ Σάρα Μπερνάρ, ἐμφανιζομένη ὡς τριακονταετῆς μορφινομανῆς. — Εἰς τὸ Odéon. «Οἱ Βοναπάρται» ἱστορικὸν δράμα ἔμμετρον τοῦ Λεὸν Λαργκέ, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Μ. Ναπολέοντος. — Εἰς τὸ θέατρον τῶν Τεχνῶν, «Ἡ Εὐτυχία» κομεντί τοῦ Κ. Οὐλμῶν — ὁ ὑποψήφιος νυμφίος μιᾶς κόρης ἀπάγει τὸν σύζυγον τῆς ἀδελφῆς της. — Θέατρον Σατελέ, «Ἐν ἔτει 2020». Διασκεδαστικὸν ἔργον τοῦ Grosse. — «La maison du Bon Dieu», κομεντί τοῦ H. Burquet. — Εἰς τὸ θέατρον Ποντινιέρ, «Ἡ ὀγδόη σύζυγος» τοῦ Ἀλφρ. Σαδουνάρ. Εἰς ἑκατομμυριοῦχος ἐχώρισεν ἕξ γυναίκας διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἀποζημιώσεων, ἐχρέωσε μὲ τὴν ἐβδόμην καὶ τέλος νυμφεύεται μίαν πτωχὴν κόρην, ἥτις κατορθώνει νὰ γίνῃ ἡ πρώτη πραγματικὴ σύζυγός της.

Τὸ ἔργον ἔπερ προεκάλεσε τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον, εἶνε «Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ τριαντάφυλλον» τοῦ Μπατάγ, εἰς τὸ «Theatre de Paris» (πρῶην Ρεζάν) μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν Μπρυλέ. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτος. Ἦρωος εἶνε ὁ Δὸν Ζουὰν ὅστις ἐμφανίζεται εἰς μίαν πρωτότυπον ἀποψιν. Εἰκονίζονται ὁ Δὸν Ζουὰν ὡς κατακτητῆς, ἡ φαινομενικὴ κηδεῖα

του ἦν κρυμένος παρακολουθεῖ, καὶ ἡ παρακμή του, ἦν ἐπακολουθεῖ οἰκτρὰ ἀθλιότης. Ἄλλοι κριτικοὶ τὸ ἐθαύμασαν καὶ ἄλλοι τὸ περιεφρόνησαν. Εἶνε ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔργον ἀξίας καὶ τέχνης.

Εἰς τὴν Opera Comique, «Le roi Candaule» τοῦ Ντονναϊ, λυρική κομεντί μὲ μουσικὴν τοῦ Μπρυνώ.

Εἰς τὰ Γερμανικὰ θέατρα παίζεται ἡ «Εὐρώπη» τοῦ Γεωργίου Keiser. Εἰς τὸ Δραματικὸν θέατρον τῆς Φραγκφούρτης παρεστάθη νέον ἔργον τοῦ Ἰνδοῦ ποιητοῦ Ταγκόρε «Ὁ βασιλεὺς τῆς σκοτεινῆς κάμαρας». Δὲν εἶνε δρᾶμα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπεικόνις θεῶν παθῶν τῆς ψυχῆς ζητούσης τὸν Θεόν της.

Εἰς τὴν Ρώμην ἐπαίχθησαν δύο ὁπερέττες. «Τὸ σπίτι μὲ τὰ τρία κορίτσια» Βιεννέζικη ὁπερέττα τῶν Βέρνερ καὶ Ράιχερτ μὲ ὑπόθεσιν τὸν βίον τοῦ Σοῦμπερτ καὶ μουσικὴν προσαρμογὴν διαφόρων ἔργων τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ καὶ τὸ «Si» τοῦ Μασκάνι Εἰς τὸ Τουρίνον νέα ὁπερέττα τοῦ Λέχαρ ἡ «Μπλὲ μαζούρκα».

*

Τὸ φθινοπωρινὸν Salon τῶν Παρισίων εἰλκυσεν, ὅπως πάντοτε, ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον. Περιλαμβάνει ἔργα τῶν καλλιτέρων καλλιτεχνῶν τῆς Γαλλίας, ὡς καὶ ξένων παλαιότερων καὶ νεωτέρων. Ὑπάρχουν πίνακες τοῦ Ρενουάρ τοῦ τοπειογράφου, Μαντελίν, καὶ τῶν Φωκονέ, Ντίννυ, Μπόζιο, Ματίς, Γκερέν, τοῦ Ντ'Εσπανά. Οἱ νεο-ἰμπρεσιονισταὶ ἀφθονοῦν. Εἰδικὰ διαμερίσματα παρεχωρήθησαν διὰ τοὺς Καταλανοὺς ζωγράφους καὶ τοὺς ζωγράφους τοῦ Στρασβούργου. Ἐκ τῶν προσωπογραφιῶν διεκρίθησαν αἱ τῶν ἀκαδημαϊκῶν Μπαρρές καὶ Μπουρζέ.

Ἡ γλυπτικὴ παρουσιάζει μίαν προσπάθειαν πρὸς ἀναζήτησιν μιᾶς κορυφῆς πλαστικότητος. Τὰ ἔργα τοῦ Marque, τοῦ Eondon τοῦ Hallon, τῆς δ. Bass, τοῦ Mare κρίνονται ὡς τὰ καλλίτερα. Ὑπάρχουν ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ ἔργα τοῦ μεγάλου Βέλγου Μενιέ.

Ὁ «Ἑλλην γλύπτης κ. Κ. Δημητριάδης ἐκθέτει προτομὴν τῆς πεφημισμένης διὰ τὴν καλλονὴν τῆς ἡθοποιῶς Ναπιερκόφσκας.

Εἰς τὸ φθινοπωρινὸν Salon τῶν Παρισίων ὑπεβλήθησαν ἔργα, κατὰ τὰς κρίσεις τῆς ἑλληνοδίκου ἐπιτροπῆς, ἀξιοθρηνητοῦ μετριότητος. Ἀπέρριψε τὸ ἐπὶ ταῖς ἐκατὸν ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὴν ἔργων. Εἰς καὶ μόνον Ρώσος καλλιτέχνης ἀπέστειλε τεσσαράκοντα πίνακας, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς καὶ μόνος γένετο δεκτός. Τὸ «κλῶν» ἐν τούτοις τῆς ἐκθέσεως ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ πέντε γυμνὰ ὡραιότατης τέχνης, τὰ ὅποια ἐξωγράφησε μὲ βιβαίαν γνώσιν τῆς καλλιτεχνίας, μία νεαρωτάτη δεσποινίς, ἥτις πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐποξάζριζεν ὡς μὲν τέλλο εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς Μονμάρτης καὶ ἤδη κατέστη ζωγράφος μεγάλων ἐλπίδων.

— Εἰς τὴν Ἀμβέρσῃ ἔγειναν τὰ ἀποκαλυπτήρια μεγαλοπρεποῦς ἀλληγορικοῦ μνημείου ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς πόλεως εἰς μνή-

μην τοῦ μεγάλου Φλαμανδοῦ συνθέτου Μπενουά.

— Ἐν συναυλίᾳ δοθεῖσῃ εἰς τὴν ἐν Βρυξέλλαις Union Coloniale ὑπὸ τοῦ διασημοῦ καθηγητοῦ Καρ. Σαρρές μεταξὺ ἄλλων τεμαχίων ἐξετέλεσεν οὗτος καὶ τὴν Κρητικὴν ἑορτὴν «Faites Cretoise» τοῦ ἐκεῖ τελειοποιουμένου συνθέτου κ. Δ. Μητροπούλου, ὅστις καὶ ἀνεκλήθη ἐπὶ σκηνῆς. Ἡ ἐκτελεσθεῖσα σύνθεσις ἐξεδόθη ἐν Βρυξέλλαις ὑπὸ ἐκδότου.

— Ἀπέθανεν ἐν Λονδίνῳ ὁ Μ. Πέρρις, συγγραφεὺς συγγραμμάτων περὶ τῆς διεθνούς πολιτικῆς, ὡς ἐπίσης περὶ Τολστόη, Ἐμερσον καὶ τῆς Μαρίας Μπακχιστέφ.

— Τὰ Μουσεῖα τῆς Βιέννης ἀπεγομυνώθησαν τῶν καλλιτεχνημάτων τῶν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν οἱ ὅποιοι ἠπέλγησαν νὰ διακόψουν τὸν ἐπισιτισμὸν τῆς Βιέννης, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν τὰ παρέδιδεν εἰς αὐτοὺς, βεβαίουντες ὅτι αὐτὰ ἀνήκον ἄλλοτε εἰς τὴν Ἰταλίαν.

— Εἰς Manitowoc τῆς Ἀμερικῆς ὁ καλλιτέχνης τῶν ἀρχαίων χορῶν κ. Βάσος Κανέλλος μετὰ τῆς συζύγου του ἔδωσαν παράστασιν, δι' ἣν εὐμενέστατα ἔγραψαν αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες. Τὸ πρᾶγμα πλουσιώτατον, περιλαμβάνει ἀρχαίας ἀναπαραστάσεις, χοροὺς καὶ μονωδίας. Ἐπαιξαν μέρος τοῦ Οἰδίποδος Τυράννου μετὰ χοροῦ καὶ μουσικῆς ὑποκρούσεως, ἐν Ἀνατολικῷ Εἰδύλλιον, τὸν Χριστιανὸν μάρτυρα, Ἰφιγένειαν ἐν Αὐλίδι, Σκυθικὸν χορὸν, Λωτοφάγον, Ἡλέκτραν, τὴν Νίκην τῆς Σαλαμίνος, τὴν Κασιανὴν, μὲ μουσικὴν Γκλύκ, Σοπέν, Μπετόβεν, Μπράμς, Ραχμανίνοφ. Ὁ κ. Κανέλλος ἀπὸ τετραετίας διαμένων ἐν Ἀμερικῇ ἐπέδωκε εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων χορῶν καὶ μελέτην τῶν ἀρχαίων τραγωδιῶν, ἐξέδωκε δ' ἐπὶ τινι χρόνῳ τὴν «Ἑλληνικὴν Ἀναγέννησιν» περιοδικὸν σκοποῦν μίαν καλλιτεχνικὴν προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλην. τέχνης. Ἐχει ἀρκετὰς μαθητρίδας, θὰ ἐπιχειρήσῃ δὲ προσεχῶς περιοδεῖαν ἀνὰ τὰς κυριώτερας μεγαλοπόλεις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν. Θὰ δώσῃ μετὰ τῆς κυρίας του, Ἀμερικανίδος ζωγράφου καὶ χορευτρίδας, ἀρχαίους Ἑλλήνων χορούς, Βυζαντινοὺς καὶ νεοελληνικοὺς μὲ ἑλληνικὴν μουσικὴν, θὰ δίδῃ δὲ διαλέξεις Ἀγγλιστὶ περὶ τῆς νεοελληνικῆς Ἀναγεννήσεως τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν.

— Ὁ «Σύνδεσμος τῶν Ἀρχιτεκτόνων καὶ Γλυπτῶν» τῆς Ν. Ὑόρκης ἠγόρασε μέγα κτίριον καὶ κατήρτισε σχολὴν ἐν ἣ θὰ λαμβάνωσι μαθήματα δωρεὰν οἱ ἔχοντες κλίσιν διὰ τὰς Εἰκαστικὰς Τέχνας. Ἡ σχολὴ θὰ εἶνε διαρκῶς ἀνοικτὴ, ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ τοὺς σπουδαστὰς αἰασδῆποτε ἐθνικότητος.

— Ἀπέθανεν ἐν Σικάγῳ κατὰ τρόπον μυστηριώδη ἡ μεγαλειτέρα καλλιτέχνης τοῦ Ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου Νούριαμ Μπρούλο.

— Ἀπέθανεν εἰς Σόφίαν ὁ περιλάλητος Βαλκανικὸς φιλοβούλγαρος ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάξις» Μπάουτσερ, γνωστότατος ἐν Ἀνατολῇ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰ-

χεν αποσυρθῇ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

— Οἱ ἀπανταχοῦ σοσιαλισταὶ ἐώρτασαν τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς γεννήσεως τοῦ Γερμανοῦ Φρειδερίκου Ἐγκελς, συναγωνιστοῦ τοῦ Κάρλ Μάρξ καὶ συγγραφέως σημαντικῶν κοινωνιολογικῶν συγγραμμάτων.

— Μέγα συνέδριον γυναικῶν τῆς Ἀνατολῆς θὰ συνέλθῃ εἰς Μόσχαν τὴν 1 Φεβρουαρίου 1921.

— Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ ἐν ἡλικίᾳ 86 ἐτῶν ὁ ζωγράφος Φράντζ φὸν Δεφρέγκερ, περιώνυμος διὰ τοὺς πίνακας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Tyrol.

— Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου, τοῦ ὁποῦ το τὸ Αἰγυπτιακὸν τμήμα ἐπλουτίσθη ἀπὸ τινων ἐιδῶν σημαντικῶς, νέον ἀξιολογούμενον ἀπέκτησε ἔργον, ἀγαλμα ἐκ γρανίτου μέλανος, φυσικοῦ μεγέθους τοῦ θεοῦ Ἀμμωνος καθημένου, ἔχοντος τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνδὸς μικροῦ Φαραώ, δυστυχῶς ἀκεφάλου. Τὸ ἀγαλμα αὐτὸ εἶχεν εὑρεθῇ εἰς Καρνάκ καὶ εἶχε δοθῇ ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως Σαῖτ πασᾶ εἰς τὸν πρίγκηπα Ἰερώνυμον· Ναπολέοντα, μεταδάντα παρ' αὐτοῦ διὰ τινος διπλωματικῆς ἀποστολῆς. Ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ Λούβρου ἀντὶ 250,000 φρ.

— Ἡνοίξε καὶ ἀπάλιν τὰς πύλας του τὸ «Μουσεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν» τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, ἀνανεωθὲν ἐντελῶς.

— Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ ζωγράφος Luc-Olivier Merson, ἐν ἡλικίᾳ 74 ἐτῶν. Εἰργάζετο ἀκόμη καὶ τώρα εἰς διακόσμησιν τοῦ θόλου τῆς ἐκκλησίᾳς Sacré Cœur τῆς Μονμάρτης. Ἦτο καθηγητὴς τῆς Καλλ. σχολῆς. Τὸ ἔργον τοῦ Le loup d'Aquabbio, ἐκτεθὲν τῷ 1874 ἔτυχε βραβεῖου, θεωρεῖται δὲ ὡς εἰς τῶν ἀρίστων πινάκων του.

— Τὴν 1 Νοεμβρίου ἡνοίξεν ἐν τῇ Β. Ἀκαδημίᾳ τοῦ Λονδίνου Ἰσπανικὴ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις. Ἐξετέθησαν 433 ἔργα ἀντιπροσωπεύοντα τὰς δύο περιόδους τῆς Ἰσπανικῆς τέχνης, ἣν χωρίζει ὁ θάνατος τοῦ Γκόγια. Σκοπὸς τῆς ἐκθέσεως εἶνε νὰ παρουσιασθοῦν πρὸ τοῦ Βρετανικοῦ κοινοῦ ἔργα Ἰσπανῶν ἐλάχιστα γνωστῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Πρὸς τοῦτο ἐστάλησαν ἔργα τοῦ Ζουρμπάραν, τοῦ Καρένιο καὶ 23 πίνακες τοῦ Γκόγια. Ἐκτὸς τῶν πινάκων τοῦ ΙΔ' ἸΕ' καὶ ΙΣΤ' αἰῶνος ἐκτίθενται καὶ ἔργα ζώντων καλλιτεχνῶν, ὡς καὶ γλυπτικὰ ἔργα.

— Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Ντουωμόν, παρὰ τὸ Βερντέν, ἐγένοντο ἐπισήμως τὰ ἀποκαλυπτήρια μνημεῖου δωρηθέντος ὑπὸ Ἀμερικανοῦ, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος τοῦ λεγομένου τῶν «Λογχῶν» ἔπου στρατιῶται ἐκ τοῦ συστάθην πολέμησαντες ἐτάφησαν ζῶντες καὶ τῶν ὁποίων αἱ λόγχοι φαίνονται ἀκόμη προεξέχουσαι ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους.

Ἑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος ἐφιλοτέχνησε προσωπογραφίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως δι' ἀπλῆς φωτοσκιᾶσεως, ἥτις ἐπιτυχῇ. Ἐφωτοτυπήθη εἰς ἐλάχιστα ἀντίτυπα.

— Πρωτοβουλία τοῦ Δημαρχεῦντος Ἀθηνῶν κ. Γ. Τσόχα θὰ δωρηθῇ ὑπὸ τῶν Δημάρχων τοῦ Κράτους εἰς τὸν Βασιλέα ἡ μαρμαρινή προτομὴ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε', ἔργον τοῦ ἀειμνήστου γλύπτου Φυτάλη, ἣν εἶχεν ὑποβάλλῃ—καὶ ἐβραβεύθη—ἐν διεθνείᾳ διαγωνισμῷ διὰ τὸν ἀδριαντὰ τοῦ Πατριάρχου πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Θὰ δωρηθῇ ὡς μία ὑπόμνησις τῶν υποχρεώσεων Βασιλέως καὶ Λαοῦ πρὸς ἀνάγκησιν τῆς πόλεως, ἐν ἣ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐμαρτύρησε.

— Πρωτοβουλία τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Ἰωαννίνων ἐγένοντο τῇ 4 Ἰανουαρίου τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς δαπάναις αὐτοῦ ἀνεγερθείσης προτομῆς τοῦ ποιητοῦ Μαβίλλη εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς λίμνης, ἀντικρὺ τοῦ Δρίσκου, ὅπου ἐφρονεῖτο ὁ ποιητὴς ἡγούμενος τῶν Γαριβαλδινῶν. Ὁμιλήσαν ὁ νομαρχὼς κ. Κοτρωνάρος καὶ ὁ δημοσιογράφος κ. Χατζῆς.

— Πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Καλλ. σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου συνέστη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Κ. Δημητριάδου καὶ τοῦ Γαλλ. ἀρχιτέκτονος κ. Ἐμπράρ. Προτάσει τοῦ κ. Δημητριάδου οἱ σπουδασταὶ θὰ ἐκλέγουν ἓνα καθηγητὴν τὸν ὁποῖον θὰ ἔχουν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως, ἐνῶ ἔως τώρα ἡλλαζαν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν καθηγητὰς, τὸ ὁποῖον παρημποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν ἰδίας προσωπικότητος τοῦ σπουδαστοῦ. Οὕτω τὸ σχολεῖον θὰ διαιρεῖται οὐχὶ εἰς τάξεις, ἀλλὰ εἰς σχολάς, ὅπως γίνε-

ται καὶ εἰς τὰ Ὡδεῖα. Μόνον ἡ διδασκαλία τοῦ ὑπαίθρου θὰ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς μαθητὰς ὅλων τῶν καθηγητῶν. Παραδόξως ὁμως ἡ ἐλευθερία αὐτῇ τῆς σπουδῆς δὲν παρεχωρήθη καὶ εἰς τὰς δεσποινίδας, τὰς φοιτήσας εἰς τὸ αὐτὸ σχολεῖον. Ἐπίσης θὰ καταρτισθῇ τμήμα καλλιτεχνῶν, τὸ ὁποῖον θὰ περιοδεύσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν μελέτην τοῦ τοπικοῦ καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων. Θὰ ληφθῇ φροντίς ὅπως εὑρεθοῦν μοντέλλα καὶ θὰ κτισθοῦν εἰδικὰ ἐργαστήρια.

— Εἰς τὸ εἰδικῶς κτισθὲν ἀτελιὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη 14, εἰς ὃ ἐγκατεστάθησαν οἱ ζωγράφοι κ. κ. Π. Μαθιόπουλος καὶ Ἐπ. Θωμόπουλος, ἐξέθεσαν οὗτοι τὰ νέα ἔργα των. Ὁ κ. Θωμόπουλος ἐργάζεται ἤδη εἰς μεγάλον πίνακα εἰκονίζοντα τὸν Χελμόν χιονισμένον. Εἶνε ἔργον μεγάλης ἀξίας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μικρότερα νέα ἔργα του, τὴν Χωριατοπούλαν πωλήτριαν, τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τοῦ χωρίου μὴνι Σεπτεμβρίῳ, τὴν Κόρη με τὰ γαλιὰ, τὴν Βοσκοπούλαν με τὸ ἀρνάκι της, τὴν χωριατὴν με τὴν ρόκα της, ὁ Ἑλληνικώτατος καλλιτέχνης παρουσιάζει τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν με ὅλην τὴν θέλγουςαν ποιήσιν της, ἣν μελετᾷ διαρκῶς ἐργαζόμενος ἐν ὑπαίθρῳ. Μεταξὺ τῶν νεωτέρων πινάκων καταλέγεται καὶ ἐν τοπεῖον παριστῶν τὸ θερινὸν ἀτελιὲ του—ἐν ἐξοχικὸν σίτι εἰς τὸ χωρίον Τραπεζα, παρὰ τὸ Διακοφτό. Πρὸ τινος ἐπώλησε τρία ἔργα, ἐν οἷς αἱ «Χωριατοπούλες», ἀγορασθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Παλτοῦ.

— Δύο προτάσεις περὶ ἀνεγέρσεως μνημείων διετυπώθησαν. Ἡ μία εἰς τὸν «Χρόνον» ὅπως ἀνεγερθῇ μνημεῖον εἰς τὸν Ἑλλ. λαὸν συμβολίζον τὰς μαρτυρικὰς ἀγῶνας του διὰ τὴν φυλὴν καὶ τὴν ἀφρωσίωσιν του πρὸς τὸν στρατηλάτην Βασιλέα Κωνσταντῖνον. Ἡ ἰδέα εἶνε τῆς κ. Ἀννας Τριανταφυλλίδου,